

ဓမ္မခန္ဓာ (၄၁) “အသေးစိတ်ရှင်းလင်းချက်” (ပိုင်ဆွလာဟ်)
 ဉာဏ်စဉ်ကိန်းပေးမှု အမှတ်စဉ်- ၆၁။ သုတ်ဒေသနာ- ၅၄ ပါး။

ဤဓမ္မခန္ဓာ၏ အမည်အား ဟာမင် ဟုလည်း ခေါ်တွင်သည်။

ဦးဌေးလွင်ဦး ပြန်ဆိုသည်။

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ကရုဏာရှင် အကြင်နာရှင် ဖြစ်တော်မူသော ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်အားဖြင့် -၀၁

၁။ ★၄၀၁	✽ حم
ဟာ မင်၊*	
၂။	تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
ကရုဏာရှင်၊ အကြင်နာရှင်၏ ထံမှ ချမှတ်ပေးသော-	
၃။	كِتَابٌ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ
ကျမ်းတော်သည် အသိပညာရှိသော လူမျိုးအတွက် သုတ်ဒေသနာများကို ရှင်းလင်းဆုံးဖြတ်သည့် အာရိဗီကုရ်အာန် ဖြစ်၍-	
၄။	بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ
သတင်းကောင်းနှင့် သတိပေးချက် ဖြစ်၏။ သို့သော် သူတို့မှ အများစုသည် ဘောင်ကန့်ထားလျက်၊ မကြားနာကြချေ။	
၅။	وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِي آذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَأَعْمَلْنَا عَامِلُونَ
သူတို့က “ကျွန်ုပ်တို့၏ နှလုံးသားများကို သင်၏ ဖိတ်ခေါ်ခြင်း-ထိုမှ ကွယ်ကာထား၏။ ကျွန်ုပ်တို့၏ နားများ၌ လေးလံ နေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့နှင့် သင်၏ကြား၌ စည်းခြားမှု ရှိနေ၏။ သင်ကျင့်ကြံလော့၊ ကျွန်ုပ်တို့လည်း ကျင့်ကြံသူများ ဖြစ်၏။” ဟု ဆိုကြ၏။	
၆။	قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِينَ
ဟောလော့ “ကျွန်ုပ်သည် သင်တို့ကဲ့သို့ လူပုဂ္ဂိုလ်သာ ဖြစ်၏။ သင်တို့၏ ဘုရားရှင်သည် တစ်ပါးတည်းသော ဘုရားရှင် ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ်ထံသို့ အာရုံစူးစူးဖြစ်စေ၏။ သို့ဖြစ်၍ အရှင်အတွက် ရပ်တည်ချက်ရှိလော့၊ လွတ်ငြိမ်းဆုပန်လော့။ ပျက်စီးရမည့် ရောပြုန်းကိုးကွယ်သူများမှာ-	
၇။	الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ
သူတို့သည် အခွန်ငွေဖြူ မပေးဆောင်ကြ၊ နောင်ဘဝ အကြောင်းကိုလည်း ဖုံးကွယ်မှောင်ချထားသူများ ဖြစ်ကြ၏။	
၈။	إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ
ကေန်ပင် ယုံကြည်၍ ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှု ကျင့်ကြံသောသူ၊ ထိုသူတို့အတွက် မျက်နှာမပျက်ရသော အကျိုးဆုလဒ်သည် ရှိ၏။”	

၉။	<p>قُلْ أَنْتُمْ لَتَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَنْدَادًا ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٩﴾</p> <p>ဟောလော့ “သင်တို့သည် မြေကမ္ဘာအား ကာလနှစ်ခုအတွင်း ဖြစ်တည်စေသော အရှင်ကို ဖုံးကွယ်ထားကြ၍၊ အရှင်နှင့် ဂိုဏ်းတူပြိုင်ဘက်များကို စီစဉ်ကြသလော၊ အရှင်သည်ကား လောကဓပ်သိမ်း၏ ကံကြမ္မာရှင် ဖြစ်၏။</p>
၁၀။	<p>وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبَارَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِمَنْ سَاءَ لِمَنْ سَاءَ لِمَنْ سَاءَ ﴿١٠﴾</p> <p>မေးမြန်းတောင်းဆိုသူတို့ အတွက်၊ အရှင်သည် အလားတူ ဟန်ချက်ညီ ကာလ လေးခုတွင် မြေမျက်နှာပေါ်၌ တိုက်ကြီးများကို စီစဉ်ပေး၏၊ ၎င်းအား ကျက်သရေရှိစေ၍၊ ထို၌ အစားအစာများကို စည်းချိန်ချပေး၏။ ၉၉၀</p>
၁၁။	<p>ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ﴿١١﴾</p> <p>တဖန် အလားတူပင် အစိုးအငွေ့ဖြစ်သော ကောင်းကင်ယံသို့၊ ၎င်းနှင့် မြေကမ္ဘာအား “သဘောတူသည် ဖြစ်စေ၊ သဘောမတူသည် ဖြစ်စေ အတူလာကြလော့”ဟု မိန့်သော် ၎င်းတို့က “တပည့်တော်တို့ သဘောတူလျက် လာပါပြီ”ဟု လျှောက်တင်၏။ ၉၉၀</p>
၁၂။	<p>فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿١٢﴾</p> <p>သို့ဖြင့် အရှင်သည် အာကာသနှစ်ဆက်အား ကာလနှစ်ခုအတွင်း အပြီးသတ်စေ၏။ အာကာသ တစ်ခုစီအား သူ၏ အရေးအရာတို့အတွက် အာရုံဖြစ်စေ၏။ လောကီ ကောင်းကင်ယံအား စတင်တောက်ပမှုများဖြင့် ဖမ်းစားထားစေ၍၊ စောင့်ရှောက်ထား၏။ ယင်းသည် ဘုန်းတော်ရှင် သိနေသော အရှင်၏ စည်းချိန်ချမှတ်မှုပင်တည်း။ ၉၉၂</p>
၁၃။	<p>فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ ﴿١٣﴾</p> <p>အကယ်၍ တောင်ကန်ထားကြလျှင် ဟောလော့ “ကျွန်ုပ်သည် သင်တို့အား သမု-ဒ်နှင့် အာဒံတို့ကို ထိသော တော်လည်းသံကြီး*ကဲ့သို့ တော်လည်းသံကြီးအကြောင်း သတိပေးခြင်းသာ ဖြစ်၏။-</p>
၁၄။	<p>إِذْ جَاءَتْهُمْ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَأِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿١٤﴾</p> <p>သူတို့ထံသို့ သူတို့၏ လက်ရှိ-မျက်မှောက် သူတို့၏ နောက်မှ ဉာဏ်စဉ်ဆောင်များ ရောက်လာ၍ “ပရမတ်ဘုရားရှင်မှ အပ အခြား မကိုးကွယ်ကြကုန်နှင့်”ဟု ဆိုသော်၊ သူတို့က “ကံကြမ္မာရှင်၏ စံချိန်ပြည့်မှီသော် နတ်ဒေဝတာများကို တာဝန်ချပေးလတ္တံ့၊* သို့ဖြစ်၍ သင်တို့အား စေစားခြင်း၌ ငြင်းပယ်ဖုံးကွယ်သူများမှာ ကျွန်ုပ်တို့ ဖြစ်၏။”ဟု ဆိုကြ၏။</p>

(၉၃၀) မြေကမ္ဘာနှင့် အာကာသအား ကာလ ခြောက်ခုဖြင့် ဖြစ်တည်စေသည် ၇:၅၄၊ ၁၀:၃ တွင် ဆိုခဲ့ပေသည်။ ဤသုတ်တော်တွင် ထိုသို့ ဖြစ်တည်စေခြင်းကို ထပ်ဆင့်ရှင်းလင်းသည်မှာ စကြာဝဠာမှ မြေကမ္ဘာအား ခွဲထုတ် သတ်မှတ်သည့် ကာလမှာ ကာလ နှစ်ခု၊ သုတ်တော် (၉)၊ မြေကမ္ဘာတည်ငြိမ် လာစေသော ကာလတစ်ခု၊ ကျန်ကာလ လေးခုမှာ တောတောင်များ (သစ်ပင်များ) ဖြစ်ပေါ်သည့်အဆင့်၊ မိုးများသွန်းပြီး မြစ်ချောင်းများ ဖြစ်ပေါ် စေသည့်အဆင့် (ကျက်သရေ ရှိစေ၍)၊ စားရေရိက္ခာပင်များ ပေါက်ရောက်စေသည့် အဆင့်၊ နှင့် သတ္တဝါများ နေထိုင်နိုင်သည့် အဆင့်တို့ ဖြစ်ပေသည်။

(၉၃၁) အာကာသ မိုးကောင်းကင်သည် အစိုးအငွေ့ ဖြစ်သည်ဟု ကျမ်းတော်က ဆိုပေသည်။ မိုးမြေစကြာဝဠာသည် နာခံလိုသည် ဖြစ်စေ၊ မလိုသည် ဖြစ်စေ အတူလာကြလော့ ဆိုသည်မှာ လောကနိယာမကို မဖြစ်မနေ လိုက်နာရမည်ဟု ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ တနည်းအားဖြင့် စကြာဝဠာ အနန္တသည် ပြဌာန်းထားသော နိယာမ အတိုင်းသာလျှင် လိုက်နာလည်ပတ်နေရပေသည်။ ထိုအချက်က ပြဌာန်းရှင် အလ္လာဟ် ရှိနေကြောင်းကို ခိုင်လုံသော သက်သေပင် ဖြစ်ပေသည်။

(၉၃၂) အာကာသ ခုနစ်ဆက် ဆိုသည်မှာ ကမ္ဘာဂြိုဟ်ကဲ့သို့ မြောက်များစွာသော ဂြိုဟ်များ ဖြစ်ကြောင်း ၂:၂၉ တွင် ရှင်းခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ ထိုဂြိုဟ်သားကိုယ်ထည်တို့၏ ဖြစ်တည်မှုကာလသည် ကမ္ဘာဂြိုဟ်အား သုတ်တော် ၉ တွင် ပြောသကဲ့သို့ ကာလနှစ်ခု အတွင်း ဖြစ်တည်စေခြင်းပင်။ ဤသုတ်တော်တွင် ဖော်ပြသော - مَصَابِيحُ စတင်တောက်ပမှုများ ဆိုသည်မှာ- မရှိခဲ့ရာမှ စတင်ဖြစ်တည်ခြင်း- အလင်းရောင်အား မိမိမှ စတင်ခြင်း ဟု အနက်ပေးသည် ရင်းမြစ် ح ب ص ဆွဟာ မှ ဆင့်ပွားလာခြင်းဖြစ်သည်။ စကြာဝဠာအတွင်းမှ အခြားသော နေများကို ပြောဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။

၁၅။	<p>فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَقَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿١٥﴾</p> <p>အာဒ်တို့ကား မြေကမ္ဘာ၌ သစ္စာမဲ့စွာဖြင့် မောက်မာမန်တက်ကြ၍ “ကျွန်ုပ်တို့ထက် မည်သူက ပို၍ အစွမ်းသတ္တိ သန်မာနိုင်အံ့နည်း” ဟု ဆိုကြ၏။ သူတို့အား ဖြစ်တည်စေသော ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် သူတို့ထက် သာလွန် အစွမ်းသတ္တိ ပို၍ သန်မာတော်မူသည်ကို သူတို့ မမြင်ကြသလော၊ သူတို့သည်ကား ငါ၏ သုတ်ဒေသနာများကို ပယ်ပစ်လေ့ရှိကြကုန်၏။</p>
၁၆။	<p>فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحِسَاتٍ لِنُذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَىٰ وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ ﴿١٦﴾</p> <p>အပူလှိုင်းဖြတ်သည့် နေ့များ၌ ဒေါသကြီးနေသော လေကို ငါ စေပို့တော်မူ၏။ ဤလောကီဘဝ၌ သူတို့အား အရှက်ရခြင်း ဝင့်ကြွေးကို မြည်းစမ်းရစေရန် ဖြစ်၏။ နောင်ဘဝရှိ ဝင့်ကြွေးသည် ပိုမိုအရှက်ရစရာ ဖြစ်၏။ သူတို့သည် ကူညီခံရမည် မဟုတ်ချေ။</p>
၁၇။	<p>وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَىٰ عَلَى الْهُدَىٰ فَأَخَذَتْهُمُ صَاعِقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٧﴾</p> <p>သမု-ဒ်တို့မှာမူ ငါသည် သူတို့အား လမ်းညွှန်တော် မူသော်လည်း သူတို့သည်ကား လမ်းညွှန်ထက် အကန်းဘဝကို ပိုမို ချစ်ခင်စုံမက်၏။ သူတို့၏ ကျင့်ဆောင်လေ့ရှိသည်များကြောင့် သူတို့အား နိမ့်ကျသော ဝင့်ကြွေး တော်လည်းသံ ကြီးဖြင့် အရေးယူခြင်းခံရပြီ။</p>
၁၈။	<p>وَجَبِينَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿١٨﴾</p> <p>ယုံကြည်သော သူများနှင့် စည်းစောင့်လေ့ရှိသူတို့အား ငါ လွတ်မြောက်စေတော်မူ၏။</p>
၁၉။	<p>وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٩﴾</p> <p>ပရမတ်ဘုရားရှင်အား စည်းဖောက်သူတို့ကို အပူမီးဆီသို့ စုစည်းစေသော နေ့၌ သူတို့အား ရာထူးများသတ်မှတ်လတ္တံ့။</p>
၂၀။	<p>حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاؤُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَارُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾</p> <p>ထိုအချိန်၌ သူတို့၏ အကြား၊ သူတို့၏ အမြင်နှင့် သူတို့၏ အရေပြားတို့အား သူတို့နှင့် ဆန့်ကျင်လျက် သူတို့ ကျင့်ကြံ လေ့ရှိခဲ့သမျှကို သက်သေအဖြစ် ရောက်လာစေ၏။</p>
၂၁။	<p>وَقَالُوا لَجُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِنِّيهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢١﴾</p> <p>သူတို့က သူတို့၏ အရေပြားတို့အား “အဘယ်ကြောင့် သင်တို့က ကျွန်ုပ်တို့၏ ဆန့်ကျင် သက်သေဖြစ်ကြသနည်း” ဟု မေးသော်၊ ၎င်းတို့က “သဗ္ဗလုံးစုံအား စကားပြောစေသော ပရမတ်ဘုရားရှင်က ကျွန်ုပ်တို့အား စကားပြောစေပြီ၊ အရှင်သည် သင်တို့အား ပထမ အကြိမ် ဖြစ်တည်စေခဲ့ပြီ၊ အရှင်ထံသို့သာ ဦးလှည့်ပြန်လတ္တံ့” ဟု ပြန်ပြောကြ၏။ ၉၃</p>
၂၂။	<p>وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٢﴾</p> <p>သင်တို့သည် သင်တို့၏ အကြားအာရုံ၊ သင်တို့၏ အမြင်အာရုံ၊ သင်တို့၏ အရေပြားများက သင်တို့အား ဆန့်ကျင် သက်သေခံခြင်းမှ မပုန်းကွယ်နိုင်ခဲ့ချေ။ သင်တို့၏ ကျင့်ကြံမှု အများစုကို ပရမတ်ဘုရားရှင်က မသိနိုင်ဟုစဉ်းစားခဲ့ကြ၏။</p>

(၉၃၃) သုတ်တော် ၁၉နှင့် ၂၀ တွင် အာရ်ဗီစကား ရှိုးလူးဒ်ကို ထိတွေ့ခံအာရုံ ဟု ပြန်ဆိုထားပါသည်။ ၎င်း၏ ပင်မ အနက်မှာ အရေပြား ဟု ဖြစ်၏။

၂၃။	<p style="text-align: center;">وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرْدَاكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾</p> <p>ဤသို့ သင်တို့၏ ကံကြမ္မာရှင်အပေါ် စဉ်းစားသည့် သင်တို့၏ စဉ်းစားချက်က သင်တို့အား ကျရှုံးစေပြီ။ သင်တို့သည် ဆိုးရှုံးရသူတို့၏ ဘောင်မှ ဖြစ်လာရ၏။</p>
၂၄။	<p style="text-align: center;">فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ وَإِنْ يَسْتَعْتِبُوا فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ ﴿٢٤﴾</p> <p>သို့ဖြင့် သူတို့သည် ဇွန်ပဲကြီးသော်လည်း အပူမီးသည် သူတို့အတွက် တည်းခိုရာ ဖြစ်တော့၏။ အယူခံလျှောက် သော်လည်း သူတို့သည် အယူခံခွင့်ရှိသူများမှ မဟုတ်ချေ။</p>
၂၅။	<p style="text-align: center;">وَقَيِّضْنَا لَهُمْ قُرَنَاءَ فَزَيَّنُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿٢٥﴾</p> <p>ငါသည် သူတို့အတွက် သူတို့၏ လက်ရှိ-မျက်မှောက် သူတို့၏ နောက်မှ ဖမ်းစားနိုင်သော အဆက်အနွယ်များကို အလုပ်ပေးထား၏။ သူတို့၏ ရှေ့အလျှင် လွန်လေပြီးသော ပုတုဇဉ်နှင့်* လူသားတို့မှ အသိုင်းအဝိုင်းတို့ကဲ့သို့ သူတို့ အပေါ်၌ တရားတော်မှာ အမှန် ဖြစ်ချေပြီ။ သူတို့သည် ဆိုးရှုံးရသူတို့ပင် ဖြစ်၏။</p> <p>☆ ၆:၁၀၀</p>
၂၆။	<p style="text-align: center;">وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَبُونَ ﴿٢٦﴾</p> <p>ဖိုးကွယ်သော သူတို့က “ဤကုန်အာန်ကျမ်းကို နားမထောင်ကြနှင့်၊ သင်တို့ အနိုင်ယူနိုင်အံ့မှာ ပွစိပွစိလုပ်ကြလော့” ဟု ဆို၏။ ၆:၉၆</p>
၂၇။	<p style="text-align: center;">فَلَنُذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾</p> <p>သို့ဖြစ်၍ ငါသည် ဖိုးကွယ်သော သူတို့အား ပြင်းထန်သော ဝင့်ကြွေးကို မုချ မြည်းစမ်းစေလှူ့။ အကုသိုလ်အဖြစ်ဆိုး ကျင့်ကြံမှုများ ရှိခဲ့ခြင်းကိုလည်း အစားပေးလတ္တံ့။</p>
၂၈။	<p style="text-align: center;">ذَٰلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿٢٨﴾</p> <p>ဤသည် စည်းဝေးကင်းသောသူများအတွက် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ အစားပေးမှုပင် ဖြစ်၏။ အပူမီး- ၎င်းသည် သူတို့အတွက် တာဝရခံစားရန် ဗိမာန်သာဖြစ်၍၊ ငါ၏ သုတ်ဒေသနာများကို ပယ်ပစ်လေ့ရှိသောကြောင့် အစားပေးမှုဖြစ်၏။</p>
၂၉။	<p style="text-align: center;">وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرْنَا الَّذِينَ ضَلَّوْنَا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ نَجْعَلُهُم تَحْتَ أَقْدَامِنَا لِيَكُونُوا مِنَ الْأَسْفَلِينَ ﴿٢٩﴾</p> <p>ဖိုးကွယ်သော သူတို့က “အို ကံကြမ္မာရှင်၊ ပုတုဇဉ်နှင့် လူသားတို့မှ တပည့်တော်တို့အား လမ်းလွဲစေခဲ့သော သူတို့ အား ပြပေးတော်မူပါ။ သူတို့အား တပည့်တော်တို့၏ ခြေဖဝါးအောက် အနိမ့်ဆုံးသို့ ဖြစ်ရန် စီစဉ်ပါမည်” ဟု ဆိုကြ၏။</p>
၃၀။	<p style="text-align: center;">إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبَّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾</p> <p>ကေနပ်ပင် “ကျွန်ုပ်တို့၏ ကံကြမ္မာရှင်မှာ ပရမတ်ဘုရားရှင်သာ ဖြစ်၏။” ဟု ပြောဆို၍၊ ရပ်တည်သောသူ၊ ထိုသူတို့</p>

(၃၃၄) ကျမ်းမြတ်ကုန်အာန်သည် ပုံပြင်များ၊ ဒဏ္ဍာရီများကို လုံးဝ အားမပေးချေ။ ကျမ်းတော်တွင် ယုတ္တိဗေဒနှင့် လူသားအကျိုးပြု အဆိုးအမများကို သာ သွန်သင် တင်ပြထားသောကြောင့် လေ့လာသူ၊ ကြားနာသူအားလုံးအတွက် အကျိုးရှိပေသည်။ ထိုအခါ ထိုလေ့လာသူများ ကြားနာသူများ သည် အကျိုးရှိသော တရားကို စွန့်ပစ်နိုင်ခြင်း မရှိဘဲ လက်ခံလာရပေသည်။ ထိုအချင်းအရာကို သိသော ဖိုးကွယ်မှောင်ချသည့် သူများက ကျမ်း မြတ်ကုန်အာန်ဘက်သို့ လူသားများ ယိမ်းယိုင် မသွားစေရန်၊ ကျမ်းတော်အား နားမထောင်ရန် သို့မဟုတ် ကျမ်းတော်ပါ စာတစ်ပိုင်းတစ်စကို ဆွဲထုတ်လျက် အယူဝါဒများ တီထွင်ကာ အချင်းချင်း အငြင်းပွား ပွက်လော့ရှက်နေစေရန် ဆောင်ရွက်လေ့ရှိကြောင်းကို ဤသုတ်တော်က ထောက်ပြ ထားပေသည်။

	ထံသို့ နိမိတ်ဆောင်များကို တာဝန်ချပေး၍၊ “မကြောက်ရွံ့ကြနှင့်၊ စိတ်မပူကြနှင့်၊ သင်တို့အတွက် ကတိတော်ရှိသော သုခဘုံ အကြောင်း သတင်းကောင်းရှိလေပြီ။-
၃၁။	<p>نَحْنُ أَوْلِيَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿٣١﴾</p> <p>ကျွန်ုပ်တို့သည် သင်တို့၏ ဤလောကီသက်တမ်းနှင့် နောင်ဘဝ၌- မဟာမိတ်များ ဖြစ်၏။ ထို၌ သင်တို့၏ ဥဉ်စရိုက်မှ အာသီသဖြစ်ရာသည် ရှိ၏။ သူတို့အတွက် သင်တို့ ဆုတောင်းပေးသော အရာ ရှိ၏။</p>
၃၂။	<p>ثُمَّ لَا مَنَّ غَفُورٍ رَّحِيمٍ ﴿٣٢﴾</p> <p>လွတ်ငြိမ်းစေသောအရှင်၊ အကြင်နာရှင်၏ထံမှ စံစားစေခြင်းအဆင့်ဆင့် ဖြစ်၏။”(ဟု ပြောစေပြီ)</p>
၃၃။	<p>وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾</p> <p>ပရမတ်ဘုရားရှင် ဆီသို့ ဖိတ်ခေါ်ခြင်း စကားကို ဆိုသော၊ ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုကို ကျင့်ကြံသော၊ ကျွန်ုပ်သည် သန္နိဿာဝါဒီတို့မှ ဖြစ်၏ဟု ပြောသောသူထက် မည်သူက ပိုမိုတင့်တယ်အံ့နည်း။</p>
၃၄။	<p>وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿٣٤﴾</p> <p>သုမင်္ဂလာပြုခြင်းသည် အကုသိုလ်နှင့် မတူညီချေ။ သင့်ကြား သူ့ကြား စည်းဖောက်သော သူအား၊ တင့်တင့်တယ်တယ် ခုခံလော့၊ သူသည် နွေးထွေးသော မဟာမိတ် ဖြစ်လာနိုင်၏။</p>
၃၅။	<p>وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٣٥﴾</p> <p>၎င်းကို သည်းခံပါရမီကြီးသော သူတို့သည်သာ မျက်မှောက်ပြုနိုင်၏။ ၎င်းကို ကံကြီးသူသာ မျက်မှောက်ပြုနိုင်၏။</p>
၃၆။	<p>وَمَا يَنْزَعُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٦﴾</p> <p>မကောင်းဆိုးဝါး၏ သွေးခွဲခြင်းဖြင့် သင့်အား သွေးခွဲခံရလျှင်၊ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ထံ၌ ခိုလှုံလော့၊ ဧကန်ပင် အရှင်သည် ကြားနေတော်မူသောအရှင် သိနေတော်မူသော အရှင် ဖြစ်၏။၉၅၅</p>
၃၇။	<p>وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿٣٧﴾</p> <p>ညနှင့် နေ၊ နေနှင့်လ တို့သည် အရှင်၏ နိမိတ်လက္ခဏာတော်များ အနက်မှ ဖြစ်၏။ သင်တို့သည် နေလတို့အား ဦးမချကြကုန်နှင့်၊ အကယ်၍ သင်တို့သည် အရှင်ကိုသာ ကိုးကွယ်ကြလျှင် သင်တို့အား ဖြစ်တည်စေသည့် ပရမတ်ဘုရားရှင်ကိုသာ ဦးချကြကုန်လော့။</p>
၃၈။	<p>فَإِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْأَمُونَ ﴿٣٨﴾</p> <p>အကယ်၍ သူတို့သည် မာနကြီးနေကြလျှင်လည်း၊ ကံကြမ္မာရှင်၏ အပါး၌ ရှိသောသူတို့သည်ကား ည နေမပြတ် အရှင်အား ဦးထိပ်ထားနေကြ၏။ သူတို့သည်ကား မောပန်းသည်ဟု မရှိချေ။</p>
၃၉။	<p>وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْتَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِي الْمَوْتَى إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾</p> <p>သင် မြင်ရသော ကျိုင့်သည့် မြေကမ္ဘာ၊ သို့ဖြင့် ငါအရှင်က ထိုအပေါ်၌ ရေကို ချပေးသောအခါ ၎င်းသည် လှုပ်ခါဖောင်းကြွလာခြင်းမှာ အရှင်၏ နိမိတ်လက္ခဏာတော်များ အနက်မှ ဖြစ်၏။ ၎င်းအား ရှင်ပြန်စေသော အရှင်သည်</p>

(၉၃၅) အတိုက်အခံပြုသည့် ရန်သူကို ကောင်းမှုဖြင့် တုံ့ပြန်ရမည် (၃၄)။ ထိုသို့ တုံ့ပြန်နိုင်သည့် အရည်အချင်းသည် သည်းခံနိုင်သူ ပါရမီကြီးသူ၏ အရည်အချင်းဖြစ်သည်(၃၅)။ ရန်ထောင်မာနတက်ခြင်းသည် မကောင်းဆိုးဝါး၏ လှုံဆော်မှု ဖြစ်၍၊ သူ့အား လိုက်နာရန် မလိုချေ။

	အသေကိုလည်း ရှင်ပြန်စေသော အရှင်ဖြစ်၏။ ဧကန်ပင် အရှင်သည် သဗ္ဗလုံးစုံအား စည်းချိန်ချမှတ်တော်မူ၏။
၄၀။	<p>إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا أَفَمَنْ يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿</p> <p>ငါ၏ သုတ်ဒေသနာများကို လှီးလွှဲသော သူတို့သည် ငါထံတော်မှ ထိန်ဝှက်ထားနိုင်သည် မဟုတ်ချေ။ အပူမီး၌ ခင်းကျင်းခံရသူနှင့် သို့တည်းမဟုတ် ရပ်တည်ရမည့် နေ၌ ယုံကြည်စိတ်ချရမှု ချီးမြှင့်ခံသူတို့ မည်သူက ပို၍ ကောင်းသနည်း။ သင်တို့ စံချိန်ပြည့်ရာကို ကျင့်ကြံကြလော့၊ ဧကန်ပင် အရှင်သည် ကျင့်ကြံသူများကို မြင်နေသော အရှင်ဖြစ်၏။</p>
၄၁။ ကုရ် အာန်	<p>إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالذِّكْرِ لَمَّا جَاءَهُمْ وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ ﴿</p> <p>သတိပေးတရားတော် သူတို့ထံသို့ ရောက်လာစဉ်၊ သူတို့သည် ၎င်း၌ ဖုံးကွယ်သောသူတို့ ဖြစ်၏။ ၎င်းသည်ကား ဘုန်းကံကြီးသော ကျမ်းတော်ပင်တည်း။</p>
၄၂။ ကျမ်း တော်	<p>لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ﴿</p> <p>မိစ္ဆာတရားသည် ၎င်းအား ၎င်း၏ လက်ရှိ-မျက်မှောက်၊ ၎င်း၏နောက်မှ ချည်းကပ်နိုင်ခြင်း မရှိ၊ ၎င်းကို ဓမ္မသတ်ရှင်၊ ရည်သန်စူးစိုက်မှုတည်ရာ အရှင်ထံမှ ချမှတ်ပေးခြင်း ဖြစ်၏။</p>
၄၃။	<p>مَا يُقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرَّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَدُوٌّ مَّغْفِرٌ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ﴿</p> <p>သင့် ရှေ့အလျှင် ဉာဏ်စဉ်ဆောင်တို့အား မပြောဆိုခဲ့သည်ကို သင့်အား ပြောဆိုသည် မဟုတ်၊ ဧကန်ပင် သင့် ကံကြမ္မာရှင်သည် လွတ်ငြိမ်းခွင့်ကို စိုးပိုင်သောအရှင်၊ စူးနစ်စေသော ချုပ်ကိုင်မှုကို စိုးပိုင်သော အရှင် ဖြစ်၏။</p>
၄၄။	<p>وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ أَأَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءً وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آدَانِهِمْ وَقُرْ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَٰئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿</p> <p>အကယ်၍ ငါသည် ကုရ်အာန်အား လူမျိုးခြားစကားဖြင့် စီစဉ်ပေးခဲ့သော် သူတို့က “ထိုမှ သုတ်ဒေသနာများကို အဘယ်ကြောင့် ရှင်းလင်းဆုံးဖြတ်ချက်မရှိဘိသနည်း၊ အာရပ်တစ်ဦးဖြင့် လူမျိုးခြားစကား ဖြစ်နေပြီ” ဟု ဆိုကြလတ္တံ့။ ဟောလော့ “ယုံကြည်သောသူတို့အတွက် ၎င်းသည် လမ်းညွှန်နှင့် ဆေးတစ်ဖုံ ဖြစ်၏။ မယုံကြည်သော သူတို့သည် ကား သူတို့၏ နားများ၌ လေးလံနေ၍၊ ၎င်း၌ သူတို့သည် ကန်းနေကြ၏။ ထိုသူတို့သည်ကား ဖိတ်ခေါ်ခြင်းမှ နောက်ကျန်ရစ်ကြ၏။”^{၄၅}</p>
၄၅။ ကဝိ	<p>وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَآخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٌ ﴿</p> <p>ငါသည် မူဆာအား ကျမ်းတော်တစ်ဆူ မှချ ချီးမြှင့်ခဲ့၏။ သို့သော် ထို၌ ငြင်းခုံကွဲလွဲကြကုန်၏။ သင့် ကံကြမ္မာရှင် ထံမှ ဓမ္မတော် မသတ်မှတ်ခဲ့ပြီးလျှင် သူတို့၏ကြား၌ ဆုံးဖြတ်ပြီးလတ္တံ့။ ဧကန်ပင် သူတို့သည် ဒွိဟဖြစ်၏။ ထို၌ သံသယရှိ၏။</p>
၄၆။	<p>مَنْ عَمِلْ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ﴿</p> <p>ပြုပြင်ပြောင်းလဲခြင်း ကျင့်ကြံသူသည် သူ့ဥာဏ်စဉ် အတွက် ဖြစ်၏။ အကုသိုလ်ပြုလျှင်လည်း သူ့အတွက်ပင် ဖြစ်၏။</p>

(၃၃၆) ဤကုရ်အာန်ကျမ်းတော်အား ဆင့်ဆိုရှင်းပြရန် ပွင့်ပေါ်သော ဉာဏ်စဉ်ဆောင်ဆောင် ကိုယ်တော်မှဟုမ္မဒ်မှာ အာရပ်လူမျိုးဖြစ်၍၊ အကယ်၍ ကုရ်အာန်ကျမ်းတော်အား အာရပ်မဟုတ်သော အခြားဘာသာစကားဖြင့် ချမှတ်ပေးလျှင် ငြင်းပါယ်လိုသူ၊ ဖုံးကွယ်မှောင်ချလိုသော သူများမှ အကြီးအကျယ်စောဒက တက်ကြပေလိမ့်မည်။ အစ္စလာမ် သာသနာတော်အား ဖုံးကွယ်မှောင်ချ ပစ်လိုသော ဘာသာရေးအာဏာရှင်၊ နိုင်ငံရေး အာဏာရှင် အမျိုးသားရေး အာဏာရှင်များမှာ ခေတ်တိုင်း ကာလတွင် အံ့နှင့် ကျင်းနှင့် ရှိနေသည်ပင်။ ကျမ်းတော်သည် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ချမှတ်ပေးခြင်း ဖြစ်၍ မည်သည့် အမိုက်တရားသည်မှ ကျမ်းတော်တွင်းသို့ ဝင်ရောက်နေရာယူခွင့် မရှိချေ။ (သုတ်တော်-၄၂)။

	သင့် ကံကြမ္မာရှင်သည် အမှုတော်ဆောင်များအား အဝိဇ္ဇာသင့်စေခြင်း မဟုတ်ချေ။
၄၇။	<p>إِلَيْهِ يَرْدُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أَنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَائِيَ قَالُوا أَدْنَاكَ مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ ﴿٤٧﴾</p> <p>အချိန်နာရီအား သိနေခြင်းသည် အရှင်ထံသို့ ထင်ဟပ်လျက်ရှိ၏။ အရှင် မသိဘဲလျက် မည်သည့် သီးနှံသည်မှ ၎င်း၏ အခွံထဲမှ မထွက်နိုင်၊ မည်သည့် အမသည်မှ ကိုယ်ဝန်ဆောင် သားမမွေးနိုင်ချေ။ ငါအရှင် ခေါ်ယူတော်မူသော နေ့၌ သင်တို့က ငါနှင့် ရောပြွန်းကိုးကွယ်ခဲ့သည်တို့သည် အတယ်မှာနည်းဟု မေးသော်၊ သူတို့က “အရှင်အား တင်လျှောက်ပါ၏။ တပည့်တော်တို့ အနက် မည်သူမျှ သက်သေသက်ကန် မဟုတ်ပါ။” ဟု ဆိုကြလတ္တံ့။</p>
၄၈။	<p>وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَظَنُّوا مَا لَهُمْ مِنْ مَّحِيصٍ ﴿٤٨﴾</p> <p>ရှေ့အလျှင်က သူတို့၏ ဆုတောင်းလေ့ရှိရာတို့သည် သူတို့အား လွှဲဖယ်သွားကြ၏။ သူတို့၌ လွတ်လမ်း မရှိကြောင်း သူတို့ စဉ်းစားမိကြလတ္တံ့။</p>
၄၉။	<p>لَا يَسْأَلُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيُؤَسِّسُ فَأُتَى</p> <p>လူသားသည် ကောင်းကျိုးကို ဆုတောင်းပန်ထွာရာ၌ မောပန်းသည်ဟု မရှိချေ။ သို့သော် သူတို့အား ဆိုးကျိုး ထိသက်သော် သူသည် မျှော်လင့်ခြင်းမဲ့ လက်လျှော့တော့၏။</p>
၅၀။	<p>وَلَنْ أَدْفِنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ صَرَاءٍ مَسْتَه لِيُقُولَنَّ هَذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَىٰ فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٥٠﴾</p> <p>သူအား ဆိုးကျိုး ထိသက်ပြီးနောက် ငါ့ထံမှ ကရုဏာတော်အား မြည်းစမ်းစေသောခါ၊ သူက “ဤသည် ကျွန်ုပ်ကြောင့် ဖြစ်၏။ အချိန် ရပ်နေမည်ဟု ကျွန်ုပ် စဉ်းစား၏။ ကျွန်ုပ်၏ ကံကြမ္မာရှင်ထံသို့ ကျွန်ုပ် လှည့်ပြန်ရလျှင်ပင် အရှင်ထံ၌ ကျွန်ုပ်သည် ပို၍တင့်တယ်ခြင်းကို တွေ့ရလတ္တံ့။” ဟု ဆို၏။ ဧကန်ပင် ငါသည် ဖုံးကွယ်သော သူတို့အား သူတို့၏ ကျင့်ကြံမှုများ အတွက် သတင်းထုတ်ပြန်တော်မူလတ္တံ့၊ တိကျပြတ်သားသော ဝင့်ကြွေးကို မြည်းစေလတ္တံ့။</p>
၅၁။	<p>وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَىٰ الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ ﴿٥١﴾</p> <p>ငါက လူသားအား ဂုဏ်ပေးသောအခါ၊ သူသည် ဘေးတိုက် ဘောင်ကန်၍ ကင်းကင်းနေ၏။ သူအား ဆိုးကျိုး ထိသက် သောအခါ သူသည် ဆုတောင်း လှိုင်းလှိုင်းပြုတော့၏။</p>
၅၂။	<p>قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ نَمٌّ كَفَرْتُمْ بِهِ مِنْ آصَلٍ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقِ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾</p> <p>ဟောလော့ “ဤသည် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ထံမှ မဟုတ်ဟု မြင်ကြသလော၊ ထိုနောက် ၎င်းကို သင်တို့ ဖုံးကွယ်ဘိ သလော၊ ဂိုဏ်းခွဲ နောက်ကျန်နေသူထက် မည်သူက ပို၍ လွဲချော်ပေအံ့နည်း။”</p>
၅၃။	<p>سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٥٣﴾</p> <p>ငါက သူတို့အား ဤသည် အမှန်တရားဖြစ်ကြောင်း သူတို့အတွက် ရှင်းလင်းသည်အထိ မိုးကုတ်စက်ဝန်းများ အတွင်း သူတို့၏ ဉာဉ်စရိုက်များအတွင်း နိမိတ်လက္ခဏာများကို ပြသတော်မူလတ္တံ့၊ သင်၏ ကံကြမ္မာရှင်သည် သဗ္ဗလုံးစုံ အတွက် သက်သေသက်ကန် ဖြစ်ကြောင်းသည် မလုံလောက်လေသလော။</p>
၅၄။	<p>أَلَا إِنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ ﴿٥٤﴾</p> <p>အမှန်ပင်၊ သူတို့သည် ကံကြမ္မာရှင်အား ဖူးတွေ့ရမည်ကို အချင်းများနေကြ၏။ အရှင်သည်ကား သဗ္ဗလုံးစုံအား ဝန်းရံထားတော်မူလေသတည်း။</p>

